

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

DOMINICA SEXAGESIMÆ.

Evangelium Luc. 8. v. 4. -- 15.

EXORDIUM.

CUM Abraham pater ille Credentium Deo Sacrificium obtulisset, prout ille mandaverat: descenderunt volucres super cadavera, & abigebat eos Abram, Gen. 15. v. 11.

Hâc in parte Abraham typus fuit omnium Christianorum.

Licet enim in N. T. ejusmodi Sacrificia irrationalia non amplius habemus, postquam Christus ipse venit, quem Sacrificia Levitica præfigurant, Hebr. 10. v. 1. at tamen officii nostri est ut spiritualia Deo Sacrificia offeramus, qualia sunt

1. *Sacrificium contritionis*, de quo David: Sacrificium Deo, Spiritus contribulatus: cor contritum & confractum, Deus non despicias, Psal. 51. v. 19.

2. *Sacrificium precationis*, quod cum fragranti illo thymiamate confertur, quod summus Pontifex manè & vesperi incendere tenebatur, Exod. 30. vers. 8. Psal. 141. v. 2.

3. *Sacrificium gratiarum actionis*, nempe vituli labiorum nostrorum, Os. 14. v. 3. Maximè verò, & ante omnia, exhibeamus corpora nostra hostiam viventem, sanctam, Deo placentem, Rom. 12. v. 1.

Sicut autem volucres, Abrahamo sacrificante, descenderunt super cadavera, quas

ille abegit: Pari modo, si Sacrificia & cultum nostrum Deo offerimus, varia ingerunt se obstacula, quibus aut planè abstrahimur, aut in devotione impedimur. Ex unâ enim parte advolant *Corvi nigerrimi*, quales sunt Epicurei, qui peccatum suum quasi Sodoma prædicant, nec abscondunt, Esa. 3. v. 9. quo ipso præbent prava exempla, quæ obscurant bona, Sap. 4. v. 12. ex alterâ parte, *Accipitres infernales*, qui verbum planè ex corde rapiunt, ne radices agat, & fructificet, Matth. 13. v. 19. Ad quod multum confert, si semen verbi divini vel in cor petrosum, vel inter spinas cadat, ubi radicari, vel, licet enascatur, ad maturitatem per venire nequit, ut Servator ipse in prælecta Pericope innuit.

Opus igitur quàm maximè erit, ut volucres ejusmodi abigamus, cum devotâ & fidei oratione, quâ Diabolus ejicitur, Matth. 17. vers. 21. tum, sedula auscultatione & meditatione verbi divini, quod est *pravorum affectuum sugatorium instrumentum*, ut Justinus loquitur.

Horum adminiculo, caro crucifigenda est, cum affectibus & concupiscentiis, Gal. 5. v. 24. quò Deo rationalem cultum exhibea-

beamus, & verbum Dei in cordibus nostris fructum edat. Nulla enim conventio Christo est ad Belial, 2. Cor. 6. v. 15.

In prælecto Evangelio, semen verbi divini tertia ex parte perire audimus, in illis, qui non sedulo vigilant, sed infernalibus volucris connivent, ut aut semen plane devorent, aut fructificationem ejus impediant.

Videbimus nos pro instituti ratione

- I. Triplicem Querelam.
- II. Triplicem Medelam.
- III. Triplicem Cautelam.

J. J.

Exegetis.

DE Regum & mortalium Sapientissimo Salomone refertur, quod disputaverit super lignis à Cedro, quæ est in Libano, usque ad Hyssopum, quæ egreditur de pariete: & disseruerit de jumentis & volucris, & reptilibus & piscibus, 1. Reg. 4. vers. 33.

Id multo magis de cœlesti Salomone Christo Jesu adseverare possumus, in quo omnes Thesauri sapientiæ & scientiæ absconditi, Col. 2. v. 3. multas enim profecto elegantes Parabolas ille ex natura desumfit, in quibus simplicioribus mysteria Regni Dei dilucide explicuit, sicut & tota natura nihil aliud est, quam *manifestatio* agnitionis Dei, ut Basilii scribit, non abluens ab Apostolo, qui & ipse scribit, quod invisibilia Dei à creatione mundi, per ea, quæ facta sunt, intellecta, conspiciuntur: semper ita quoque ejus potentia & divinitas, Rom. 1. v. 20.

Exemplum proponitur in prælecta Pe-

ricope, ubi Servator de seminante concionatur, ejusque semine, intelligit vero eo verbum Dei. Semen inquiens, est verbum Dei. Quod autem in bonam terram: hi sunt, qui in corde bono & sincero audientes verbum retinent, & fructum afferunt in patientiâ.

Querela respicit

I. *Ministerii picturam*, quod hic nobis in idea seminantis proponitur. Sicut enim seminator mane & vesperi, hyeme & æstate omnes nervos intendere cogitur, si emolumentum ex agricultura capere velit: Mane semina semen tuum, & vespere ne cesset manus tua, quia nescis, quid magis oriatur, hoc aut illud, & si utrumque simul, melius erit, Eccl. 11. v. 6.

Ira & verbi Pracones operam dent oportet, ut attendant sibi ipsi, & universo gregi, in quo eos Spiritus sanctus posuit Episcopos, pascere Ecclesiam Dei, quam acquisivit proprio sanguine, Act. 20. v. 28. ita ut cum Paulo non cessent interdum & nocte operarium inconfusibilem se exhibere Deo, 2. Tim. 2. v. 15. Hoc res ipsa ita requirit. Non enim Deus in vinea sua otiosos ferre potest, sed talibus delectatur, qui pondus & æstus diei portare non recusant, Matth. 20. v. 12.

2. Sicuti seminator justum tempus observare tenetur, quod Deus cuique proposito sub cœlo assignavit, tempus enim plantandi est, Eccl. 3. v. 2. quod momentum rei est, Eccl. 9. v. 11. Sic verbi quoque ministri tempori inserviant, necesse est. Et si enim Apostolus dicit, prædicandum esse verbum opportune, importune, 2. Tim. 4. v. 2. attamen non ita intelligendum id est, quasi illi temporis & auditorum rationem